

ΕΤΟΣ 53ον

27 Μαρτίου 2005

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 13 (2704)

ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΜΑΣ

«...πῶς ἡμεῖς ἐκφουζόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας;»

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος σήμερα μᾶς μιλάει γιά τή σωτηρία μας. Μᾶς λέγει πῶς κάθε παράβαση καί παρακοή θά ἔχει καί συνέπειες. Ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου εἶναι τό ἔργο του Χριστοῦ. Οἱ αὐτόπτες μάρτυρες, πού εἶναι οἱ Ἀπόστολοι, μᾶς τό ἐπιβεβαίωσαν αὐτό. Ἀποκάλυψαν τό ἔργο τοῦ Χριστοῦ. Ἐπίσης στό ἔργο τῆς σωτηρίας μας ἤλθαν ἀρωγοί τά θαύματα τοῦ Χριστοῦ καί τά χαρίσματα τοῦ ἁγίου Πνεύματος· «συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ Θεοῦ σημείοις τε καί τέρασιν καί ποικίλαις δυνάμεσιν καί πνεύματος ἁγίου μερισμοῖς κατά τήν αὐτοῦ θέλησιν» (Ἐβρ. 2, 4). Ἄς δοῦμε ὁμως λεπτομερῶς τό θέμα τῆς σωτηρίας μας.

Ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου

Ὅταν μιλάμε γιά σωτηρία, τί ἐννοοῦμε; Ἐννοοῦμε τή διάσωση τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι εἰκόνα τοῦ Θεοῦ. Μέ τήν ἁμαρτία ὁμως ἡ εἰκόνα ἀμαυρώθηκε καί χρειάσθηκε νά ἔλθει στή γῆ ὁ Χριστός γιά νά τήν καθαρῖσει καί νά ὀδηγήσει τόν ἄνθρωπο στήν τελειοποίησή του. Σωτηρία εἶναι ἡ διάσωση τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου καί ἡ ἔνωσή του μέ τό Θεό. Μέ ἄλλα λόγια ἡ κατά χάριν θέωση τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου. Τίποτε δέν εἶναι στό Θεό τόσο περιζήτητο καί περισπούδαστο ὅσο ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς μας, γράφει ὁ ἱερός Χρυσόστομος· «οὐδέν γάρ οὕτω Θεῷ περισπούδαστον, ὡς ψυχῆς σωτηρία».

Ἡ πλῆσση τοῦ ἀνθρώπου ἔγινε αὐτοβούλως ἀπό τό Θεό καί ἡ ἀνάπλησσή του ἔγινε χωρίς ἐμεῖς νά προσφέρουμε κάτι προηγουμένως. Ἀντίθετα ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἡ θεωρία τοῦ Θεοῦ καί ἡ ἔνωσή μας μέ τό Χριστό εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς θελήσεώς μας. Θέλουμε ἐμεῖς καί ποθοῦμε τό Θεό, γι' αὐτό καί μᾶς χαρίζει τή σωτηρία μας. Ἡ τρυφή τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐπακό-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έβρ. α' 10 - β' 3)

Ἄγγελοι· τὰ λειτουργικά πνεύματα

Κατ' ἀρχάς σύ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγῆσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἶρηκέ ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικά πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μὴ ποτε παραρρῶμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων καληθεῖς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παραβάσις καὶ παρακοή ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, **πῶς ἡμεῖς ἐκφενξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας;** Ἦτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

λουθο τῆς θελήσεως τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ παραβολὴ τοῦ οἰκοδεσπότου μετὰ τοὺς ἐργάτες τοῦ ἀμπελῶνος εἶναι χαρακτηριστικὴ. Ἔδωσε σ' ὄλους ἀπὸ ἓνα δηνάριο «ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἕως τῶν πρώτων» (Ματθ. 20, 8). Ἔλαβαν ὅλοι τὸ δηνάριον τῆς σωτηρίας καὶ οἱ τῆς ἐνδεκάτης καὶ οἱ τῆς πρώτης. Κατὰ τὸ Θεοφύλακτο δηνάριον εἶναι «ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ποῦ ἀναμορφώνει τὸν ἄνθρωπο στό κατ' εἰκόνα καὶ τὸν κάνει θείας φύσεως κοινωνόν». Μὲ τὴν παραβολὴ αὐτὴ μᾶς δίδαξε πῶς δὲν πρέπει νὰ ἀπεληπιζώμαστε, ἀλλὰ νὰ ἔχουμε τὸ θάρρος μας στό Θεό γιὰ τὴ σωτηρία μας, ἔστω κι ἂν ἦλθαμε τὴν τελευταία ὥρα. Ἡ ἀπονομή βραβείων εἶναι κατ' ἀναλογίαν τῆς πίστεως καὶ τοῦ ἀγῶνα. Ὁ ἱερός Χρυσόστομος σέ ἓνα ἀπὸ τὰ περισπούδαστα χωρία του γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου λέγει πῶς ὁ Θεός κάνει τὸ πᾶν καὶ χρησιμοποιεῖ κάθε μέσο γιὰ νὰ στεφθεῖ ὁ ἄνθρωπος νικητής, ἔστω καὶ γιὰ ἀσήμαντα κατορθώματα. Ἐπίσης ἐρευνᾷ πρὸς κάθε κατεύθυνση κυνηγώντας εὐκαιρίες, μέ τίς ὁποῖες θά ἀπαλλῆξει τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τῆ γέεννα. Ἐπίσης μᾶς καταβάλλει ὀλόκληρη τὴν ἀμοιβή, ἔστω κι ἂν πῆγαμε νὰ ἐργασθοῦμε γιὰ τὴ σωτηρία μας τὴν ἐνδεκάτη ὥρα. Ἔστω κι ἂν δακρῦσουμε ἢ στενάξουμε, αὐτὰ τὰ χρησιμοποιεῖ ὡς ἀφορμές σωτηρίας γιὰ τὸν ἄνθρωπο.

Ἡ σωτηρία εἶναι χάρισμα τοῦ Θεοῦ

Θά μπορούσαμε νὰ ποῦμε πῶς κατ' οὐσίαν ἡ σωτηρία εἶναι χάρισμα τοῦ Θεοῦ· «ἄρα οὖν οὐ τοῦ θέλοντος, οὐδέ τοῦ τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ ἐλεοῦντος Θεοῦ» (Ρωμ. 9,16). Ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι ἀπόκτηση ἐξαιτίας τῶν καλῶν ἔργων μας, ἀλλὰ χάρισμα τοῦ Θεοῦ. Ἀπλῶς γιὰ νὰ τιμήσει ὁ Θεός τὸ ἀνθρώπινο γένος, ζηταί τῆ θέληση καὶ τὰ καλὰ μας ἔργα. Αὐτός ποῦ ἔδωσε

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Σύ Κύριε εἰς τὴν ἀρχὴν τὴν γῆν ἔθεμελίωσες καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἶναι οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ θὰ καταστραφοῦν, ἀλλὰ σύ παραμένεις· ὅλοι θὰ παλινώσουν σάν ἔνδυμα, σάν μανδύαν θὰ τοὺς τυλίξης καὶ θὰ ἀλλαγοῦν. Σὺ ὅμως εἶσαι ὁ ἴδιος καὶ τὰ ἔτη σου δὲν θὰ τελειώσουν. Σέ ποιόν δέ ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους εἶπε ποτέ ὁ Θεός, Κάθισε εἰς τὰ δεξιά μου, ἕως ὅτου κάνω τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδιῶν σου; Δὲν εἶναι ὅλοι πνεύματα πού ὑπηρετοῦν καὶ ἀποστέλλονται δι' ὑπηρεσίαν χάριν ἐκείνων, πού μέλλουν νὰ κληρονομήσουν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο πρέπει ἐμεῖς νὰ προσέχωμεν περισσότερο εἰς ὅσα ἀκούσαμε, μὴ τυχόν ἀπομακρυνθοῦμε ἀπ' αὐτά. Διότι εἰάν ὁ λόγος, ὁ ὁποῖος ἐκπρύχθηκε δι' ἀγγέλων, εἶχε κύρος καὶ κάθε παράβασις καὶ παρακοή ἔλαβε δικαίαν ἀνταπόδοσιν, **πὼς θὰ ξεφύγωμεν ἐμεῖς, εἰάν δεῖξωμεν ἀμέλειαν διὰ μίαν τόσον μεγάλην σωτηρίαν;** Ἡ σωτηρία αὐτὴ ἄρχισε νὰ κηρύττεται ἀπὸ τὸν Κύριον, ἔπειτα μᾶς ἐβεβαιώθηκε ἀπὸ ἐκείνους πού τὴν ἄκουσαν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλια, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

τὸ τίμιο αἷμα του γιὰ τὸν ἄνθρωπο, αὐτὸς θὰ μᾶς ἀπαλλάξει ἀπὸ τὴν ἁμαρτία καὶ θὰ σωθοῦμε. Γενικά θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε πὼς ἡ σωτηρία μας ἐπιτυγχάνεται μέσα στὴν Ἐκκλησία διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. «Οὐκ ἔστιν ἐν ἅλλῳ οὐδενί ἡ σωτηρία, οὐδέ γάρ ὄνομά ἐστιν ἕτερον ὑπὸ τὸν οὐρανόν τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώποις ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς» (Πράξ. 4, 12), εἶπε ὁ Πέτρος στὸ συνέδριο.

Ἡ καλλιέργεια τῆς σωτηρίας μας

Πρακτικά μπορούμε νὰ ἀρχίσουμε νὰ καλλιεργοῦμε τὴ σωτηρία μας μέ τὴν ἐξομολόγησι καὶ τὴ μετάνοια καὶ ἀργότερα μέ τὴν καλλιέργεια τῶν ἐντολῶν. Ὁ συνδυασμὸς αὐτῶν τῶν δύο φέρνει σωτήρια ἀποτελέσματα. Εἶναι μεγάλη ζημιὰ νὰ μὴ γνωρίζουμε τὸ νόμο τοῦ Θεοῦ. Γιὰ τὴ σωτηρία μας ὁ Θεὸς ἀπαιτεῖ τὴν ἔντασι τοῦ ἀγῶνα μας κι ὄχι τὸ πλῆθος τῶν καλῶν ἔργων μας. Στὴν καρδιά μας νὰ βάλουμε στὴν πρώτη γραμμὴ τὸ Χριστό. Νὰ προηγεῖται τὸ θέλημα τοῦ Χριστοῦ στίς ἐνέργειές μας. Νὰ δεῖξουμε ἀνεπιφύλακτὴ ἐμπιστοσύνη στό πρόσωπο τοῦ Σωτῆρος μας. Νὰ μὴ λιποψυχήσουμε στὸν ἀγῶνα μας. Νὰ παραδράμουμε τίς φωνές τοῦ κόσμου γιὰ καλοπέρασι καὶ ἁμαρτωλὴ ἄνεσι. Νὰ εἰσέλθουμε στὴ στενὴ πύλη, πού ὁδηγεῖ στὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ὅσοι κόπος κι ἂν χρειάζεται, νὰ τὸν καταβάλλουμε γιὰ νὰ σωθοῦμε. Τέλος νὰ ἀποκτήσουμε νοῦν Χριστοῦ, ὥστε νὰ ὁδηγηθοῦμε στὴν κατὰστασι ἐκείνη τῆς σωτηρίας. Ἀμήν.

† Ὁ Ἐδέσ. Ἰω.

27 Μαρτίου 2005: ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ
ἐν ἡ μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλο-
νίκης, τοῦ Παλαμᾶ. Ματρῶνης τῆς ἐν Θεσσαλονίκη (γ΄ - δ΄ αἰ.), Φιλipoῦ καὶ Λυδίας μαρτύ-
ρων.

Ἦχος: β΄ – Ἐωθινόν: Γ΄ – Ἀπόστολος: Ἐβρ. α΄ 10 - β΄ 3 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. β΄ 1-12.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 3 Ἀπριλίου, Γ΄ Τῶν Νηστειῶν (Τῆς Σταυροπροσκυνήσεως)
Ἀπόστολος: Ἐβρ. δ΄ 14 - ε΄ 6 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. π΄ 34 - θ΄ 1).

ΑΠΟ ΤΑ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

«Ὅταν ὁ ἴδιος καὶ οἱ ἄλλοι ἀπελπίζοντο εἰς τοὺς κινδύνους τῆς Πατρίδος ἀπὸ τῆ δύ-
ναμη τοῦ ἐχθροῦ, ἔλεγε πρὸς ἐμπύχουσιν του καὶ τῶν ἄλλων: Μὴ μικροψυχοῦμε. Ὁ Θε-
ὸς ἔδωσε τὴν ὑπογραφήν του διὰ τὴν Ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος, δέν τὴν παίρνει πίσω».

* * *

«Μετά τὴν ἄλωση τῆς Τριπολιτσᾶς ὁ Θ. Κολοκοτρῶνης εἶπε στοὺς ἀντιπάλους
του, πού τὸν φθονοῦσαν:

–Τώρα ὅπου ὁ ἅγιος Θεὸς ἠθέλησε καὶ μᾶς ἐδυνάμωσεν καὶ ἐπήραμεν τὴν Τρι-
πολιτσάν, ἄς λέγουν ὅ,τι θέλουν».

* * *

«Πρὶν ἔβγω στ΄ Ἀνάπλι ἔριξα στὴ θάλασσα τὰ πικρά τὰ περασμένα· κάνετε κι
ἐσεῖς τὸ ἴδιο! Στὸ δρόμο, πού περνούσαμε να ῥθοῦμε στὴν Ἐκκλησίᾳ, εἶδα νά
σκάβουν κάτι ἄνθρωποι. Ρώτησα καὶ μοῦ εἶπανε πὼς ἔσκαβαν γιὰ νά βροῦνε
κρυμμένο θησαυρό. Ἐκεῖ στὸ λάκκο μέσα ρίχτε κι ἐσεῖς τὰ μίσση τὰ δικά σας. Ἔτσι
θά βρεθεῖ κι ὁ χαμένος θησαυρός».

* * *

«Ἐβαπτίσθημεν μιά φορά μὲ τὸ λάδι, βαπτιζόμεθα καὶ ἄλλην μίαν μὲ τὸ
αἷμα διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Πατρίδος. Ἐλευθερία Πατρίδος εἰς τὰ χεῖλη του
ἦταν θρίαμβος πίστεως».

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς
«Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰδίου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία
τοῦ Ἑσπερινοῦ, σὴν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θά ὀμιλεῖ.
2) Κάθε Δευτέρα καὶ ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προσκυνημα-
τικὸ Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας στὸν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καὶ
ὀμιλεῖ ἕνας ἀπὸ τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου
Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν
διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τὸν κόσμο μέσω Ἴντερνετ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr>